

19.11.65

83 .סח

העל / 1

ל ע מ י ר ה ו ל ה ו ר י ה

כ ל ה ק י ב ו ק א ב ל א ת כ מ

ב מ ו ת

ע מ י ח י

ה ת ו כ נ :

ע נ ה מ נ א ת א פ ר י ק

מ כ ת ה מ מ ק ס י ק א - ס י ט י

מ כ ת ה מ מ ר כ ז מ פ " ק

ל ס י כ א ק מ ע ר כ ת ה ב ח י ר א ת

ב מ ז כ י ר א ת א ב ש י ח ת ק י ב א ל פ

מ י כ ה

י ע ל

צ ב י - י ה ל ב י ת

א ב ע א ק

ר פ י

שנה למות אפרים

חלפה שנה.

במקום הזה, באדמה הזו הטמנו את יקירנו אפרים. כה עמוק חרושה תמונה זו בלבי, לעולם לא אוכל למחותה. בור גדול ושחור באדמה תלי עפר פזורים סביבו, גושים שחורים של עפר.

וסביב המוני אדם גלויי ראש, עיניהם המבריקות מופנות בעצב, מרוכזות כולן לאותו מקום, כאילו יש בכוחן במלוא הריכוז להשיב את האבדה. אך לא. על מעשיהם של נהגים פושעים אין לכפר. את חטאיהם אין להשיב.

ואחר כך בזה אחר זה מושלכים הופני עפר לבור. כל חופן נוסף מחזק את אשר קרה. מחזק את אשר מאנו להאמין. כל חופן מגביר את המועקה בעימקי הגרון, עד אשר, כשהבור כבר כמעט נסתם, אין עוד כח לשאת זאת, והדמעות זולגות על האדמה הכבדה, הצמאה למים ודם.

לאט לאט החפזרנו לשוב הביתה, ואפרים אף הוא שב הביתה אתנו, לא יכולנו להשאירו בקבר, יקר מדי הוא היה לנו, ואנו לא ויתרנו עליו. אף היום לא נוותר עליו, אף פעם לא.

הוא מוסיף לחיות אתנו, וחברי שבלים יודעים זאת היטב, כי כל אחד מאתנו חש זאת במחשבותיו ובחלומותיו פעמים רבות מאוד. אפרים היה אה לנו, חבר כה יקר, אשר לא נוכל לעולם לוותר על נוכחותו בינינו. על דמותו העליזה של הנער הבוגר, אך המלא חם נעורים, על חיוכו הרחב, שיניו ועיניו ומצחו.

במותו שבה ונגלית תמיד מחדש בשעות היום עת מורגש פתאם חסרונו, או בשעות הלילה בחלומותינו העצובים.

מי אינו חולם על חבריו הקרובים לו? מי מאתנו לא חוזר ושב לראות, את הדמות, של אותו צעיר שחום פנים, עם עיניו הצוחקות תמיד. תנו לי מכחול, ובמספר משיכות צבע אני מעלה את דמותו, היא פורצת, היא אינה מוותרת ולו לרגע על מקומה, היא שותפת אתנו בכל.

כה הרבה אפיזודות חרושות בזכרונו: היום הראשון בו בא אלינו. אותו עירוני, החדש, השונה מכולם. היה זה בכיתה ה'. אך האיבה המסורתית לזרים לא עמדה הפעם. מהיום הראשון, מהרגע הראשון, הוא הרס בזריזות את כל המחיצות. הילד הקטן - אמן הקשרים החברתיים.

בסיום כיתה י', לא יכולנו שלא להעניק לו את תפקיד הגיבור החיובי בהצגת הסיום: מנהיג חרשי הברזל, מגן העם מפני מלך רע או נוגס זר.

בכל מסיבה, בכל ערב הווי, היה אפרים במרכז. מארגן שירה, הופעות, משחקים, בדיחות. בערבי קבוצה היה תמיד חברו מעלה את הופעה המוצלחת ביותר. תסכית מתח, או להקת חיקוי, והפרס מונח בכיסם. "לא קונץ - אמרנו - הרי זה החבר של החברה הכי טובים". ואכן, החדר בו גר, היה תמיד החדר של החברה.

קולו העמוק היה נותן תמיד את הבסיס ההרמוני לצוות הפזמונאים. וחיוכו הרחב - את שאר הגורמים להצלחה. כל מסיבת פורים היה מופיע, מפתיע במקוריותו, ועולה על כולם בהצלחתו אותו גרזן הסס באופנית. או הגמד השובב מאגדת "שלגיה והגמדים". ובפורים האחרון במוסד - מנחה הערב כולו. תמונתו שמורה בחדרי כולנו, על הקיר הסדוק, או בתוך אלבום פרטי וקרוב ללב.

הוא לבוש בגדי עבודה, עם בסלדרס כהה ומעט לכלוך בפנים - מבית החרושת (המקום בו עבד). אכן, אפרים היה קשור מאד לעבודתו, ואף את עבודת הגמר שלו הקדיש לאותו ענף,

למחלקת הצינור הקלוע.

והנה החלה חולפת תקופת הנעורים, ואנו התגייסנו לצבא.

החבילה החלה מתפרקת קצת, כל אחד- משרת במקום אחר, ורק אחת לכמה שבועות נפגשים כולם, עליזים וגדושי חוויות. אפרים החל בטיס אך עבר יותר מאוחר לשריון, שם שירת עם בני קיבוצים כמוהו ועד מהרה התחבב על כולם. ליבו נתחלק לכמה בתים. בכל בית קיוו שלשם ישוב לאחר הצבא.

אך יותר מכולם היינו אנו, אשר האמנו, שבמהרה נחזור כולם הביתה לחיי הקיבוץ, בריאים ומלאי מרץ לבנות לנו את ביתנו. אך באותו יום, הראשון בחשוון נפצעה תקוותנו. אחינו, היקר מכל, אהובנו אפרים, לא יוכל יותר להיות שותף מלא לתוכניותינו.

עמדנו בוכים מול הבור הפתוח
עיני כולם מרוכזות בקבר
כאילו יש בכוחן לתקן, להציל משהו,
אך לא עלה הדבר.

אפרים, יהי זכרך אתנו לעד!

מיכה.

. . .

כבר חלפה שנה מאז היום המר והנמהר! הלב עדיין ממאן להאמין, כי אכן אפרים איננו עוד!

לא אחת נדמה לך, כי לא אמת היא זאת, שלא יתכן, שחיים צעירים אלה ניתקו מאתנו ביד כה אכזרית!

קשה לומר את המלים - אפרים איננו. הרי כה צעיר היה, כה מלא נעורים ומרץ, חיות וחיוניות! ואף על פי כן, זו האמת - הקשה מכל, והקטל בכבישים פקד את ביתנו זו פעם אחר פעם! לא נראה אותך עוד בינינו, עם הצחוק המלבב על השפתים, עם לב פתוח לכל ידיד, כי חבר ורע היית לרבים מאתנו, מגדול ועד קטון.

בן ואח אוהב ונאמן למשפחתך! לא נשארת תגיב לנו כלום, כי תמיד נתת את כולך! דמותך הרעננה תלוה בדמיוננו את דרכינו.

בחלוף שנה, עומדים אנו ליד קברך, אבלים ורכוני ראש, ואין בפינו מילים, לבטא את יגוננו ואין במה לנחם את הורייך, את אחייך השכולים.

שוב נפרדים אנו ממך, אפרים, לנצח! כל בית העוגן, כל אלה, שיקרת להם עד מאד! נותרת לנו בזכרונו כחבר, כבן אהוב.

תנוח בשלום באדמה זו, שבהגן עליה ניתק פחיל חיים. דמותך לא תמוש מליבנו לעולמי עד.

יעל.

מכתב ממקסיקו - סיטי

שרה, נתן ואורנה'לה יקרים!

אתמול קבלנו את מכתבה של אורנה'לה שלך. מניחה שבינתיים ביקרוכם איה ויובל ומסרו ד"ש מאתנו. מבקשת סליחה על המתנה העלובה ששלחתי לכם. איקה היתה מוגבלת מאד במשקל (20 ק"ג) בלבד! היא היתה עמוסה מאד, עד שלא יכולנו להוסיף סיכה... בהזדמנות אחרת נתקן את המעוות.

נהנינו לקרוא מהמוסדניקית החדשה, על הרגשתה הטובה במוסד, ועל ההנאה שגורמת לה המחשבה שהיא כבר גדולה גדולה. דרך כתיבתה בפשטות ובכנות, כדרך בנינו, פירות-החינוך המשותף, משהו אותה בכל לאיקה שלנו, רצינית, נבונה, חברותית ונעימה! מכתבה גרם לנו עונג רב!

אנו נכנסים כבר לחיי שיגרה. עברנו לדירת קבע, ולולא הרעש המחריד מהרחוב, שאינו חודל אף לרגע - ביום ובלילה, היינו נהנים מאד! אבל לזאת גם כן מתרגלים.

סדר יומנו הוא בערך כך: קימה ב-6.30 (עפ"י-רוב נעמה מכריזה "גמרתי לישון!") הולכים לעבודה ב-8.30. נעמה נשארת עם העוזרת, התרגלה כבר... אני חוזרת בשעה 14.00, צבי ב-15.30. בערבים עפ"י מקיימים "חובות חברתיות". לעתים קרובות מוזמנים לארוחות ערב למכרים. הזמנות אלה הן פה "מכת מדינה". כל פעם משפחה אחרת מזמינה. לנשי-הקהילה היהודית הטובעת בשומן, אין הרבה מה לעשות. בבקר הולכות למספרה ובערב מזמינות זו-את זו לארוחות. כדי לגוון קצת את הארוחה מזמינים גם את "המנהל החדש" ואת רעייתו - ועוד מס אנשים... הדבר הפך לי ממש לסיוט! את מיטב השעות צריך לבלות מחוץ לבית - בחברה לעתים נעימה - לרב מחליאה ממש! כשאני מנסה למחות, להתנגד, מרימים עלי קול-צעקה, שאני מחוייבת! העבודה אינה חשובה כל כך כמו החובות החברתיות - המסיבות הן חלק חשוב מהעבודה, ואסור להעליב אף אחד! (כל אחד עושה פה משהוא למען ישראל!)

בארוחות אלה הזלילה תופסת מקום בראש. אוכלים כל הזמן מיני מאכלים שלא ראיתי ולא שמעתי אפילו בסיפוריו העסיסיים של שלום עליכם; פשטידות בשר עם אגוזים, בכבד, מתוקות, מלוחות - כריכים בגודל 2x2 ס"מ ממולאים בשר וגבינה (חמים). וכמובן אין צורך להוסיף שמגישים מגשים גדושי בשר עוף-בקר-ועגל, דגים למיניהם, יינות, משקאות חריפים וקרים, קפה-תה ועוגות - אגוזים בוטנים ודברי-מתיקה, הכל בכלי כסף וזהב ובשפע לא יתואר!

הדבר מאפיין את כל בתי-היהודים! אני הושבת שלא אגזים אם אומר שאין פה יהודים עניים! יש רק מקסיקנים עניים. עם אדיב ושקט - שקוע רובו בדלות מנוונת שלא תתואר! כשיוצאים מהעיר ומבקרים בפרברים ובכפרים רואים אותם גרים בבקתות עלובות, לבושים בלויים, מבקשים נדבות, או למכור משהו ממעשי-ידיהם - דברים יפים! נראה כמה זמן ימשך מצב זה - אם לא יקומו יום אחד ויהפכו את הקערה על פיה. כשאני מעלה שאלה זו עונים לי: זה עם עבדים מטבעו - לעולם לא יעשו מהפכות! - אבל כבר ראינו עמי-עבדים כאלה שידעו לגאול את עצמם!

לסרטים ולתיאטרון עדיין איננו הולכים, השפה עדיין אינה שגורה בפינו - דבר החסר לנו מאד. את "המשמר" מקבלים באופן לא סדיר - מאחרים ומקדימים, אחת לשבוע בערך (סדרי הדאר לקויים מאד!). מהקבוץ קבלנו עד כה פעמיים "ביתנו" ודו"ח מרפי שגרמו לנו עונג רב!

לשגרירות הוזמנו לראשונה בסוכות - מבעוד בקר קניתי נעלים על עקב חצי-גבוהה (והרגלתי עצמי בהליכה!) עשיתי תסרוקת במספרה (!) לקחתי בתיק עוד זוג נעלים והלכנו! המפגש עם הישראלים היה די משעמם - הרגע הנעים ביותר היה כשיצאתי החוצה

והחלפתי מהר את הנעליים שלחצו לי עד שרציתי לצעוק מכאב! אתם רואים, אני מתחילה להסתגל לאט לאט, ומי יודע איזה מין פרצוף יהיה לי בעוד שנתיים. קבלנו מכתב מאהוד, כותב שעבר עליו קיץ קשה. כל המשפחה חלתה - מקוים שכולם הבריאו כבר! מתכוננים לכתוב להם בקרוב, ובינתיים מסרו בשמנו ד"ש חמה.

נעמה גדלה ומתפתחת יפה, אבל לא נותנת שניה-מנוחה. אנחנו עייפים עד קצה גבול העייפות!

נשיקות לאורנה'לה החמודה, וד"ש למרגה אורי ואדם!

שלכם באהבה רבה רבה

יהודית.

לכל בני משפחת יונגריים החביבים שלום!

הפעם אסתפק רק בד"ש - אחרי מכתבה המפורט של יהודית איך לי דבר להוסיף - אני עובד הרבה, בעוד חודש סיום שנת-הלימודים כאן - צריך לשבץ מורים לעבודה, להכין תוכניות - לדון"ה לפאטרונאט כאן, ולסוכנות בארץ - וכמובן "להיות בתמונה" גם בחיים החברתיים כאן. אנו בפיגור חמור מאד בחשובות על המכתבים הרבים, למשפחה, לחברי שני הקבוצים ולילדים הכותבים גם מיקום וגם מהעגן - בעוד חודש בחופשה - נדביק את הפיגור וכל מי שכתב - יקבל תשובה. נלמד ספרדית, ונהיגה, הכלל התכניות רבות. נראה כיצד תבחנה במציאות.

ד"ש לכל החברים והידידים ולילדים! לא שחכנו אף אחד! ימשיכו לכתוב ונענה!

שלכם בידידות

צבי.

נא למסור מכתב זה לשולה של אפרה (??) (מהחמולה שלכם!)

בתודה יהודית.

מפלגת הפועלים המאוחדת

בארץ ישראל

ה מ ר כ ז

תל-אביב, 13.10.1965

אל

צוות עובדי הרפת

בקיבוץ העוגן

ח.י..

אנו מברכים אותכם עם ההישג המשקי וקבלת הפרס מתנובה.

הוקרנו לכם על שתרמתם את כספי הפרס למגבית הבחירות, תופעה זו עידות היא לערותם של חברינו למאבקה של המפלגה - ומעודדת את העוסקים בפעילות לנצחוננו בבחירות לכנסת.

בברכת חברים נאמנה,
הנהלת מגבית הבחירות
(-) אל. שחם

העתק: מ. בדר

י. פטיש

מזכירות קבוץ העוגן

במזכירות ובשיחת הקיבוץ

מדיוני המזכירות:

- * אושרה תרומתם של הרפתנים לקרן הבחירות של מפ"ם.
- * בתיה שיק תהיה המקשרת לוועדת הסקר העוסקת בהכנת המועצה המוקדשת לשאלת החברה בקיבוץ.
- * אושרה פניה ו' החינוך לרצף בטרפלקס את הפעוטון של נחמה בהתחשב עם מצבה של איריס. ע"פ
- * יעל ודוד פ"ק הביעו את רצונם לחזור לקיבוץ. סוכם לברר איתם עוד כמה פרטים. כמובן להביא את העניין גם לדיון הח"ץ.
- * פנתה אלינו משפחה (מיוצאי קב' גבולות) בבקשה להתקבל אצלנו. ועדת החינוך תבחון את אפשרות הקליטה לילדים בקבוצות סלע וגן יהודית.
- * בעקבות עזיבתו של יוסף אבידן נדונו כמה שאלות הקשורות בעזיבות האחרונות בח"ץ. סוכם לקיים בהקדם את הפגישה עם הח"ץ ולהביא את השאלה גם לדיון בשיחה.
- * שלומית ז. הודיעה כי היא עומדת להתחתן בקרוב וברצונה להצטרף אל אורי כנען. שרה ואביבה יטפלו בעניני החתונה.
- * משה ה. פנה בענין עזרת קרובים לאלמנתו של בן דוד. סוכם לעזור לה בקבלת ביטוח לאומי - בינתיים אושרה לה זמנית עזרה.
- * אושרה השתתפותה של מרכזת ו' הבריאות (העומדל להיבחר) בקורס למרכזות ו' בריאות שיחייים בדצמבר.

ב שיחה:

- * 65.10.16: נבחרו כסדרניות עבודה: חווה א' וציפי ש. אחראי למכירת ממתקים: אליעזר פ"ק
 - * ניתן יפוי כח למזכירות להרכיב בשיחוף עם מזכירות הח"ץ את הקבוצה לנחשונים.
 - * 65.10.23: המשך הדיון על הסדר הנסיעות לחו"ל. הוטל על הוועדה להביא לשיחה הצעה חדשה לאור כל ההערות שהושמעו בשיחה. הודעת המא"ז על המצב הביטחוני.
 - * 65.10.30: הוראות ליום הבחירות. זאב א. נבחר למשוק ביה"ח.
 - * 65.11.6: מינויים: רכז ו' העבודה: נתן י. מרכזת ו' הבריאות: רחל ז"ל. מנהל ביה"ח: משה ב"ד.
- הסעיפנים לא סוכמו והועברו לדיון נוסף. הובעה הדרישה לפרסם הצעה שלמה של כל המינויים לפני הדיון על הצעות בודדות.

ה ד ע ה

ועדת חברים מודיעה: מעתה תטפל בתיקון שעונים חנה זילברג, נא למסור לה את השעונים המקולקלים במחסן המרכזי בשעות הקבלה הרגילות. בהחלפת שעונים תומיף לטפל ועדת חברים.

ל ר ח " א ג ד "

לנתניה				מנתניה	
דרך	שעה	מהעוגן	להעוגן	דרך	שעה
לחדרה	6.50	"	"	(פועלים)	6.30
כפר חיים	7.10	"	"	כפר חיים	6.40
בית ליד	9.50	"	"	בית ליד-בית הלוי	9.30
בית ליד	11.50	"	"	" "	11.30
כפר חיים	13.25	"	"	כפר חיים	13.05
בית הלוי-בית ליד	15.10	"	"	בית ליד	14.55
פועלים - בית ליד	15.45	"	"	(פועלים) בית ליד	15.20
בית ליד	18.35	"	"	בית ליד, בית הלוי	18.15
כל יומיים	10.00	"	"	כפר חיים - בית הלוי	21.35

י ר ם ש ש י

לנתניה				מנתניה	
דרך	שעה	מהעוגן	להעוגן	דרך	שעה
לחדרה	6.50	"	"	(פועלים)	6.30
כפר חיים	7.10	"	"	כפר חיים	6.40
בית ליד	11.50	"	"	בית ליד - בית הלוי	11.30
(פועלים) בית ליד	14.45	"	"	(פועלים) דרך פ. יניב (*)	14.10
כל שבועיים	17.00	"	"	בית ליד - בית הלוי	16.35

(*) החברים המעוניינים לנסוע צריכים להתקשר עם הנהג.